

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év október hó 9. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2008. március 4. napján kelt 5.B.1082/2005/44. számú ítéletét **akként változtatja meg**, hogy a vádlott börtönbüntetésének mértékét 2 (kettő) évre **enyhíti**, amelynek a végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre **felfüggeszti**.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását **mellőzi**.

A vádlott nevét helyesbíti.

Az első fokú ítéletet egyebekben helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2008. március 4. napján kelt 5.B.1082/2005/44. számú ítéletével a vádlott bűnösségét hűtlen kezelés büntetében [Btk. 319.§ (1) és (3) bekezdés c/ pontja] állapította meg, s ezért őt 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ezzel szemben a folytatólagosan, részben felbujtóként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [Btk. 276.§] miatt indult büntetőeljárást a vádlottal szemben megszüntette.

Az első fokú bíróság rendelkezett a lefoglalt vételi jegyeknek az iratok közötti kezeléséről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az első fokú tárgyaláson eljáró ügyész a megszüntető rendelkezés helyett bűnösség megállapítása és a büntetés súlyosítása végett fellebbezett, a vádlott és a védő a hűtlen kezelés büntette vonatkozásában elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése végett terjesztette elő perorvoslatát, a megszüntető rendelkezést mindkettejük tudomásul vette.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.322/2008. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az első fokú bíróság által a bizonyítékok

mérlegelésével megállapított tényállást, a vádlott bűnösségének megállapítását megalapozottnak tartotta, és egyetértett a cselekmények jogi minősítésével is.

Vitatta ugyanakkor a magánokirat-hamisítás vétsége vonatkozásában a megszüntető rendelkezés jogszerűségét, mert álláspontja szerint a nyomozó hatóság még az elévülési időn belül tanúkihallgatásokat folytatott le a bűncselekmény felderítése érdekében, illetve meghallgatta a vádlottat is a gyanúsítás közlése nélkül. Ezek az eljárási cselekmények az ügyészi álláspont szerint érdemiek voltak és az eljárás előbbre vitelét szolgálták, így a cselekmények elévülését megszakították.

Az ügyészi fellebbezést fenntartva a magánokirat-hamisítás vétsége vonatkozásában a vádlott bűnösségének kimondását és a büntetés súlyosítását indítványozta.

A védő perbeszédében a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését módosított tartalommal tartotta fenn.

Elsősorban a Fővárosi Bíróság ítéletének megalapozatlansága miatt, annak hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Részletesen kifejtett álláspontja szerint az első fokú bíróság felsorolta az egyes tanúk vallomásának tartalmát, de valójában nem mérlegelte a bizonyítékokat. Nem foglalt állást a vagyonkezelés kérdésében, holott a vádlott nem rendelkezett olyan írásbeli szerződéssel, amely szerint valamennyi üzlet vonatkozásában koordinációs feladata lett volna. Az ítélet tévesen rögzíti az állítólagos vagyonkezelési szabálytalanságokat, mert tanú1. vallomásában elmondja, hogy a vádlott külön árlappal dolgozott, és tanú2. vallomása szerint minden kő eladható volt. Hiányzik a védő szerint az ítéletből annak kimondása, hogy a vádlott szándéka kiterjedt a vagyoni hátrány okozására, amelynek összege az ítélet 20. oldalán nem egyértelműen szerepel. Kifogásolta a védő a szakértő bevonását, amelyre csak jelentős késedelemmel került sor, és vizsgálata nem terjedt ki valamennyi ékszer értékére.

Másodsorban a védő a jelentős időmúlásra és a vádlott személyi, családi körülményeire, elsősorban tartósan beteg gyermekére tekintettel, a büntetés enyhítését és próbaidőre való felfüggesztését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán arra hivatkozott, hogy munkája során mindig a vállalat érdekeit helyezte előtérbe.

A vádlotti és a védői fellebbezés részben - a büntetés enyhítése tekintetében - alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a kétoldalú perorvoslatok folytán bírálta felül az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről kellő részletességgel számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott

valónak. Az első fokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

A Fővárosi Bíróság a vádlott következetes vallomásával szemben a bizonyítékokat meggyőzően értékelve állapította meg a vagyon elleni bűncselekmény elkövetését, a vádlott a magánokirat-hamisítás vétsége vonatkozásában ugyanis elismerte a bűncselekmény elkövetését és beismerte bűnösségét is.

Helytállóan állapította meg az első fokú bíróság, hogy a vádlott, noha írásos kinevezéssel nem rendelkezett, de ténylegesen üzletágvezetőként járt el, mert utasítási joga volt a többi üzlet dolgozói felé is, amit ők tanúvallomásukban kivétel nélkül meg is erősítettek.

A vádlott hosszú időn keresztül a cég vezetői által meg nem engedett gyakorlatot folytatott, nem hivatalos árlap alapján, a valódinál lényegesen nagyobb értékben fogadott be briliánsokat és tömeggyártott arany ékszereket zálogba az általa vezetett üzletbe, de ugyanilyen utasítást adott más üzleteknek is.

Kétségtelenül megállapítható, hogy a vádlott szándékos magatartása és a vagyoni hátrány bekövetkezte okozati összefüggésben áll egymással. A vagyoni hátrány mértékével kapcsolatban tett első fokú bírói megállapítások ugyancsak helytállóak. Valóban pontosabb összeget lehetett volna megállapítani, ha a nyomozás során valamennyi tárgyat megvizsgáltatják a szakértővel, de a rendőrség anyagi eszközeinek hiánya ezt nem tette lehetővé, így a figyelembe vehető vagyoni hátrány összegét ugyancsak mérlegeléssel kellett megállapítani, amelynek során a Fővárosi Bíróság nem vétett logikai hibát.

A tanú1. vallomásában összességében a vádlottra nézve terhelően nyilatkozott, feltárta a vádlott magatartásának általa felismert összefüggéseit, így a védő által a tanú vallomásából kiragadott egy mondat nem lehet alkalmas a tényállás megváltoztatására. A tanú2. pedig éppen a vádlott magatartása folytán nem láthatta az összes ékszert, ugyanis azok egy része átkerült egy kft-hez, ahol a tanú nem rendelkezett ellenőrzési jogosultsággal.

A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 352.§ (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, annak kiegészítése szükségtelen, mert minden vonatkozásban megalapozott, tartalmazza a szükséges tényeket. Az első fokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének is, így az általa megállapított tényállás irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

Okszerű a vádlott bűnösségére levont következtetés, és a cselekmények minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

A folytatólagosan, részben felbujtóként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége tekintetében a Fővárosi Ítéltábla egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontjának azon részével, hogy elévülés címén nem szüntethető meg e körben a büntetőeljárás.

A cselekmény elkövetési ideje 2000. év júliusától 2001. év júniusáig terjedt, a vádlottal szemben pedig a gyanúsítást a nyomozó hatóság csak 2004. október 6. napján közölte. Kétségtelen, hogy a Btk. 33.§ (1) bekezdésének b/ pontja szerint három éves időtartam addigra már eltelt, de az irányadó bírósági gyakorlat (*BH. 2007. évi 363. eset és BH. 2008. évi 110. sz. eset*) szerint minden olyan eljárási cselekmény megszakítja az elévülést, amelyet azonos ténybeli alapon, a későbbi elkövető felderítése érdekében hajtanak végre. Jelen esetben ilyen eljárási cselekmény volt a 2002. június-augusztus hónapban kelt jegyzőkönyvek szerint számos tanú kihallgatása, illetve a vádlott 2004. január 23. és 2004. június 23. napján tett gyanúsítottai vallomása, amelyekben elismeri a cselekmény elkövetését. Ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a magánokirat-hamisítás vétségének a vád tárgyává tett jelentősebb súlyú - 2 évtől 8 évig terjedő büntetési tétellel fenyegetett - hűtlen kezelés büntette mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége, ezért más jogcímen, a Be. 332.§ (2) bekezdése alapján tekintette megszüntetettnek az eljárást.

A büntetés kiszabása kapcsán figyelembe veendő körülményeket az első fokú bíróság helyesen sorolta fel.

Figyelemmel a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára és valamennyi bűnösségi körülmény nyomatékára, de különös tekintettel az időmúlásra, az ítéltábla az első fokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát eltúlzottnak találta, és azt 2 évre enyhítette, mert ez is elégséges büntetés céljának eléréséhez.

A másodfokú bíróság a Btk. 89.§ (1) és (2) bekezdése alapján a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, mert - különösen az elkövető személyi körülményeire tekintettel - alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

Az ítéltábla mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását, mert a Btk. 53.§-a szerint csak végrehajtandó szabadságvesztés mellett alkalmazható.

Az első fokú bíróság a tárgyalás megismétlése miatt az ítélet rendelkező részében szükségtelenül tüntette fel a 2007. március 7., április 19. és május 24. napján tartott tárgyalásokat, mert akkor nem az az összetételű tanács tartott érdemi tárgyalást, amely végül az ítéletet hozta. 2007. május 29. napján a Fővárosi Bíróság nem tartott tárgyalást, így e nap feltüntetése az ítélet rendelkező részében szintén szükségtelen.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a Be. 372. §-a alapján került sor, míg az egyéb - helyes - rendelkezését a Fővárosi Ítéltábla a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta, azzal, hogy a vádlott nevét helyesbítette.

Budapest, 2008. év október hó 9. napján

Dr. Szigeti Ágnes s. k.
a tanács elnöke

Dr. Rédei Géza s. k.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert s.
bíró

A Fővárosi Bíróság 5.B.1082/2005/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.145/2008/6. számú ítéletében foglalt változtatással 2008. év október hó 9. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év október hó 9. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő